

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvu lista »Mir« v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXI.

Celovec, 11. velikega travna 1912.

Št. 19.

Evharistični kongres na Dunaju

od 12. do 15. septembra 1912.

Na Dunaju se za letošnjo jesen pripravljajo veliko zborovanje, posebna slovesnost, takoimenovani mednarodni evharistični kongres; te slovesnosti se bodo udeležili tudi koroški Slovenci in sicer v velikem, častnem številu. »Slov. kršč. zveza za Koroško« bo v ta namen oskrbelo za nas skupen vlak. Ker se pa o tem kongresu med nami še ni mnogo govorilo in o njem še marsikateri ni poučen, je treba stvar malo pojasniti.

Kaj bo torej? Na Dunaju se bo v jeseni zbralo velikansko ljudi, katoliških kristjanov, iz vseh krajev naše mile Avstrije, pa tudi izven nje. Zastopani ne bodo samo Nemci, temveč tudi Čehi, Poljaki, Hrvati, Slovenci, Madjari in kolikor drugih rodov še Avstrija zbira pod svojimi peruti, toda videli bomo tudi Lahe, Francoze, Angleže, Špance, celo častno število Amerikancev!

Zbor ali shod na Dunaju se imenuje evharistični kongres. »Evharistija« je drugo ime za najsvetejši zakrament; dunajski shod se pa zato imenuje evharistični, ker se bo na njem govorilo o najsvetejšem zakramentu, o svetem Rešnjem Telesu in kar je ž njim v zvezi, o sveti maši, o svetem obhajilu, kakšno vrednost ima za nas, in podobne reči. — Pa ne samo govorilo se bo o tem velikem daru, ki nam ga je zapustil Zveličar, in o njegovih dobrotah, temveč verni rodovi od vseh delov sveta, posebno pa Avstrijci se bomo tam tudi Jezusu, skritemu pod podobo kruha, klanjali in ga po svojih močeh častili. Vsak dan se bo bralo veliko svetih maš po vseh cerkvah in delilo sveto obhajilo, v nekaterih cerkvah bo cel dan izpostavljeno Najsvetejše in se bodo prirejale molitvene ure; najimnitnejša prireditev bo pa ob koncu kongresa: tedaj bo po velikem dunajskem mestu šla procesija z Najsvetejšim. Karkoli bodo zmogle roke in si bo izmislila ljubezen vernih in katoliških Dunajčanov do Odrešenika, bodo vse

storili, da bodo za tedaj pripravili lep, časten pot najvišjemu Gospodu nas vseh. To zborovanje ali kongres bo v resnici evharistično in se ne bo na čast evharistiji samo govorilo, temveč se bo evharistiji tudi dejansko izkazala čast.

Zveličar nam je z ustanovitvijo najsvetejšega zakramenta izkazal nepopisljivo dobroto. Naša dolžnost zato pa je, da to dobroto spoznavamo vedno bolj in bolj, da jo povračamo Zveličarju z ljubeznijo in da najsvetejši zakrament tudi častimo. Glejte, in ravno ta namen ima ravno evharistični kongres, da množi v srcih vernikov spoznavanje, ljubezen in češčenje evharistije. Zato tudi koroški Slovenci, ki smo bili vselej verni in ljubimo Zveličarja, ne bomo zaostajali pri tem kongresu, da se tudi naše spoznavanje in ljubezen in češčenje najsvetejšega zakramenta poveča.

Kongres, ki se bo letošnjo jesen vršil na Dunaju, ni prvi te vrste. Začeli so se na Francoskem, ali obhajali so se po malem tudi v drugih deželah, najzadnje v Metz (1907.), v Londonu (1908.), v Kolinu (1909.), v Montrealu v Ameriki (1910.) in lani v Madridu na Španskem. Letošnji kongres je že triindvajseti. Iz Francoskega so ti kongresi; so li potem tudi za nas? Da, za vse katoliške kristjane so; nam je vendar vsem treba spoznavati evharistijo in njene skrivnosti, vsi smo dolžni ljubiti in častiti svojega Boga pod podobo kruha. Letošnje zborovanje bo pa posebno za nas Avstrijce in avstrijske narode, da med nami poživi in razširi navdušenje za sveto Rešnje Telo. Največje koristi bomo imeli, če se navdušujemo in tudi udeležimo kongresa.

Ali bodo tudi drugi šli? Tako se radi boječi ljudje povprašujejo, ker se bojijo, da bi ne bili osamljeni — tako je morda že marsikateri vprašal, ko je mislil na evharistični kongres.

In prav ima vsak, kateri po tem vpraša. Zakaj? Zato ker naše navdušenje šele bolj raste — navdušenje rodi navdušenje. In pri drugih opažamo že zdaj veliko navdušenje in veselje. Najbolj delajo in se pripravljajo Dunajčani sami, pripravljajo se pa tudi Hrvati, Čehi, Poljaki, Madjari, Nemci, tudi

Slovenci. Priglašajo se pa tudi udeleženci iz Francoskega, Angleškega in drugih dežel. Veliko škofov je že obljubilo svojo udeležbo. Pri delih za kongres pomagajo najimnitnejši ljudje, tudi plemenitaši in udje cesarske hiše; celo naš presvitli cesar sam je prevzel varstvo nad celim kongresom in se bo ob koncu sam udeležil procesije. Sveti oče v Rimu, ki so od Kristusa postavljeni, da v sedanjih hudih časih vodijo sveto Cerkev, bi se sami radi udeležili tega krasnega zborovanja. Ali ne morejo, ker so od sovražnikov svete vere takorekoč ujeti. — Zato pa bodo poslali na Dunaj svojega zastopnika.

Prevzvišeni knez in škof krški so ravnokar izdali povodom evharističnega shoda na Dunaju lep pastirski list, v katerem pravijo na uvodnem mestu:

»Vedno bolj se bliža veliki evharistični kongres, ki se bo obhajal na Dunaju med 12. in 15. septembrom t. l. v čast najsvetejšemu zakramentu. Nehote se spominjam besed sv. pisma: »To so dnevi, kateri se nikdar ne pozabijo, ampak se praznujejo od vseh rodov, v vseh deželah kraljestva.« (I. Ezdr. 9, 28.) Zakaj 12. septembra je bilo leta 1683., ko je hrabri poljski kralj Sobieski, okrepcan po sv. obhajilu, s svojimi vojniki prikorakal pred Dunaj, premagal Turke in s tem rešil Dunaj in krščansko omiko zapadnih dežel; 15. septembra pa obhajamo imendan Marijin, »pomočnice kristjanov«, praznik, postavljen v večer spomin dunajskega mesta in slavne zmage krščanskih narodov.

Evharistični kongres, ki se vrši v teh pomenljivih dnevih, je prav posebna slovesnost s tem namenom, da častimo in molimo najsvetejši zakrament, da veselo in očitno pričamo za svojo sveto vero, da izkažemo svojo ljubezen do Zveličarja svojih duš. Zares, on je vreden take hvale in ljubezni, zakaj domalega dva tisoč let že prebiva med nami, in akoravno je na svetu na milijone ljudi, o katerih veljajo besede sv. pisma: »V naši sredi je eden, ki ga ne poznate« (I. Jan. 1, 26), akoravno ga tisoči nalašč žaliyo in zaničujejo, nas mora to le bolj bodriti in navduševati, da ga hvalimo z vsemi močmi.«

Podlistek.

Chava Rubin.

Poljsko napisal Aleksander Świętochowski. Poslovenil Ratiški.

(Konec.)

Čim bolj se je dobro godilo Chavi, tem slabše je šlo vse Franu. Nekega dne se je opazilo, da manjkata dve srebrni žlici. Načelnica bi skoro gotovo obdolžila koga drugega, a načelnik, v katerem je še vedno živel neka antipatija do novega hlapca, ga je takoj zapodil. Zaman je Fran prisegal in se rotil na svoje poštenje, strogi načelnik se ni dal prepričati.

»Ta vražja židinja je vsega kriva,« je govoril nekdanji pismonoša svojemu staremu tovarišu, ko je zapuščal službo pri načelniku. »Dokler ni ona vtaknila svojega nosu, me je imel vsakdo za poštenjaka.«

S to opravičeno tožbo je odšel naravnost v krčmo, kjer se je z istočasnim zmanjkanjem srebrnih žlic znatno pomnožil njegov kredit. Da bi potolažil jezo, je izpil nekaj čaš žganja in pričel razkladati krčmarici Strulovi svojo nezgodo in njene vzroke.

»Kaj je ona zakrivila? Ali vas je obrekovala?«

»Zakaj je potem sedla na pošto z ribo — he?« je pravil Fran. »Jaz sem se prekrižal, a ona je skočila na voz. Potem ni naju več vlekel konj, temveč neki vrag — kozel! Zadavil jo bom . . .«

»Ničesar se ji ne more dogoditi,« odvrne zaničljivo Strulova, »sedaj more že cmoke jesti. Bila je malo preje tu, danes nosi neko pismo v Polanovko.«

»V Polanovko!« je zaklical, oči so mu izstopile. »To je moj rubelj — jaz bom odnesel pismo mojemu gospodu. V Polanovko!«

Kot znorel je zbežal iz krčme.

V resnici je imela Chava isti dan dostaviti priporočeno pismo v Polanovko. Iz spoštovanja napram gospodu, ki tako velikodušno obdaruje pismonoše, se je odločila obleči se lepše. Ravno ko je pritekla Fran iz krčme, se je Chava vrnila domov, da izpremeni obleko. Skrbno umita, v novi obleki, s čisto belo-modro vrvico prepreženo kapico je bila Chava tako lepa, da si mogel za čas pozabiti na njeno marljivost in se spomniti njenih mikavnosti.

Zadovoljna sama s seboj, računajoč na gotov dober zaslužek, je poljubila otroke in

odšla. Ob cesti v Polanovko je ob eni strani breg zaraščen z grmovjem, na drugi pa teče leno Visla. Ko je prišla Chava na vrh klanca, je zagledala človeka, ki je ležal ob cesti. Stara vojaška kapa, stare zakrpane hlače, vse to zelo umazano, jo je spominjalo na Frana. Mogoče je on — je mislila. Ob belem dnevu je gotovo ne bode napadel. Hotela se ga je ogniti, ali on jo je brez dvoma opazil, ker dvignil se je in ji šel nasproti. Chava se je prestrašila, a bežati ni hotela.

»Kam?« je vprašal Fran hripavo.

»V Polanovko,« je odgovorila trepetaje Chava.

»Zakaj?«

»S pismom.«

»Daj ga sem.«

»Saj ni zate!«

»Sem z njim!« je kriknil Fran in jo pograbil za vrat. Chava se mu je hotela iztrgati, a on jo je vedno bolj stiskal; naposled jo je v jezi nekolikokrat močno udaril po glavi, da se je zvrnila na tla. Odpel ji je obleko na prsih, našel je pismo in — denarnico.

Prav gotovo ni bil Fran namenjen ugrabiti Chavi denarja in življenja. Prekorail je svojo prvotno namero ter postal je

Slovenci v naši škofiji smo dobili, kakor je naš list že poročal, poseben slovenski odsek v pripravljalnem odboru za evharestičen kongres, da ne bi bil kdo zaradi nemščine zadržan, udeležiti se kongresa. Komur pripuščajo čas in gmotne razmere, naj se odloči za udeležbo, da bo udeležba od strani koroških Slovencev častna!

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Novi lutrovski vikar v Celovcu.

Novi lutrovski vikar v Celovcu, vpokojeni profesor dr. Hann, je dobil, kakor je naš list že poročal, primeren odgovor od kršč. soc. glasila. Dr. Hann pa piše zdaj, ko je nehal s predavanji, še v uradni »Celovčanki« o največjem Nemcu, o Lutru. Na par podrobnosti te nove celovške učenosti hočemo svoje bralce opozoriti, ker se »Celovčanka« bere po vsej deželi in se bodo razni nemškutarji te modrosti takoj začeli posluševati.

Grof Filip iz Hasijske se je prve žene naveličal in je hotel zraven nje imeti še drugo. Vprašali so Lutro, ki se je nekaj časa upiral, potem pa je v to privolil. To dovoljenje se Lutru očita. Hann pa bi Lutro rad opral in opravičuje to smrdljivo zadevo tako: Filip je grozil, da se obrne na papeža, če se mu ne da dovoljenja, ki bi bil brez dvojbe, če bi bil Filip prestopil (h katoličanom), privolil v ločitev zakona s prvo ženo. Da se papeži v gotovih okoliščinah taki zakonski ločitvi - razporoki niso ustavljali, se kaže pri Otokarju, kralju Češke. Ta je odgnal svojo postavno ženo Marjeto, in ko je ta še živela, se je poročil s Kunigundo Mazovsko. Papeži proti temu niso imeli nič ugovarjati, ker je Otokar v politiki stal na njihovi strani.

Tako uči svoje katoliške in lutrovske poslušalce profesor dr. Hann. Stvar je pa vendar vsa drugačna, in kar pravi dr. Hann, ni resnica! Bolj ko bo stari gospod svojega Lutro zagovarjal, globlje se bo pogrezal in izgubil dobro ime, s katerim se je dozdej lahko ponašal.

Resnica v tej zadevi je namreč ta: »Otokar je sklenil, ločiti se od svoje žene. Svetovalci so ga tega prosili, ker jih je skrbelo bodočnost države. Kraljici je bilo hudo, toda ni delala nobenih ovir, marveč se je uklonila željam kraljevim in je sama ločitev pospeševala. In da omogoči postavno rešitev, izpovedala je pred škofi, da je po smrti prvega moža v Trieru napravila obljubo čistosti, da je bila preoblečena v redovnico in je živela kot redovnica eno leto pri sv. Marku v Vircburgu. S to izjavo je poslala tudi poslance k nasledniku Aleksandra, k papežu Urbanu IV., tako da v tej stvari ne more biti nobene dvojbe. Zato se je razpo-

ropar in morilec. V resnici je bil to čin samo osvete.

S pismom v roki je tekel proti Polanovki. Šele pred vasjo se je spomnil, da bi bilo nevarno za njega, če se pokaže v vasi kot pismonoša. Krenil je s ceste, na kateri je ležala njegova žrtev in se zgubil v gozdu.

Napol mrtva je dolgo ležala Chava v nezavesti. Šele po eni uri jo je vzel nek mesar, ki je vozil v Kazimierz, in jo odpeljal domov. Niso poslali po zdravnika, da bi bil rešil bolnico; edino kašljajoč mož in četvero otrok se je zastonj trudilo, da zbudi z obupnim jokom k zavesti svojo — mater. Za žalostno vest je zvedela tudi Wlostovicka, katera je poslala po zdravnika. Pijavke, katere je stavil bolnici na glavo, so povzročile vidno zboljšanje, a bolnica je bila še vedno v hudi vročnici. Krepko je rinila vsakogar od sebe, grabila se za prsa, jokala po denarju, katerega ni bilo več. Zdravenje je prenehalo radi nedostatka denarja.

Čez dva dni, polna hudih muk, je umrla Chava, ne da bi bila mogla preje povedati, da jo je Fran oropal deset rubljev in da še ni vrnila stari Wlostovicki treh rubljev.

Uboga Chava! Ne zamerim ti, da si hotela delati na poljski zemlji in z njenim kruhom prerediti svoje sirote.

roka vršila mirno, brez vsakega šuma in brez vsake sile in Marjeta je kraljevi grad šele zapustila, ko se ni več spodobilo, da še dalje časa ostane tam.

Dotični papežev odlok pravi: Ker sta Ti (kralj Otokar) in imenovana plemkinja (kraljica) spoznala, da z dobro vestjo ne moreta dalje živeti v tem zakonu, ki pa ni bil noben zakon, hotela sta se ločiti in iti vsak svojo pot. To vse se je sporočilo po pisnih mnogih škofov tistih krajev in imenovana plemkinja je sama poslala poslance k apostolskemu sedežu, bila je prosta, nikdo je ni silil k tej izpovedi. Tudi nekateri redovniki in svetni ljudje iz tistih krajev, ki bivajo tukaj (v Rimu), so potrdili, da je res tako.

Tukaj se torej ni vršila nobena razporoka, zveza Otokarjeva z Marjeto le ni bila noben zakon; o tem bi se bil Hann lahko poučil iz zgodovine. Palacky v »Geschichte von Böhmen«, II. p. 182, vse razlaga.

Profesor dr. Hann pa v svojih zadnjih člankih prihaja sploh zelo zanimiv. »Luther ist wegen seiner Genialität, Gemütsstiefe und titanischen Kraft das eigentliche Haupt, der erste Held und Bahnbrecher der Reformation«, ali to kar je Luther napravil, ni bilo nobena reformacija, to so bile le krvave vojske in krvav prevrat v Nemčiji in sosednih deželah.

Reformirati se pravi popraviti, Luter pa ni poravljaval ničesar, ampak je le vse razbil, in le naravni človeški nagon in stare katoliške tradicije so zopet kolikortoliko zacelile po Lutru raznim narodom prizadete rane. Dr. Hann očita papežem, da so absolutno vladali, in želi menda, da bi papeži še danes vpraševali take učenjake, kakor je on, kaj da naj uče.

Da tudi »Mirovi« čitatelji izvedo, kaj smejo gotovi olikanci po časnikih kvasiti o veri, pogledjmo Hanna, ki piše dobesedno: »Von aussen nach innen soll die Religion durch die Sacramente und die gegebenen Gesetze ins Innere einziehen. Wenn die Substanz der Religion in der Aussenwelt da ist, so kann die Gefahr eintreten, dass über der Kirche die Religion zurücktritt... Luther hat an ihrer Stelle die Innerlichkeit des lebendigen Glaubens, die seelische Sittlichkeit gesetzt...«

Nečuvno je, da tako piše katoličan! Leti ljudje se drznejo govoriti in kritikovati vse, tudi stvari, o katerih ne umejo ničesar. Vera ni tako preprosta stvar, da bi smel človek o nji govoriti, ne da se je kdaj pošteno učil.

Vera je v katolicizmu nekaj zunanega, pravi dr. Hann. Ali je mož kedaj pogledal v katoliški katekizem, ki nas uči, da mora vera biti živa, in da je živa, če tako živimo, kakor vera zahteva. Luter pa je ljudem baje prinesel »živo vero«, bržkone, ko jih je učil: »pecca fortiter, sed fortius crede«, »greši krepko, ali še krepkejšo veruj« — in boš zveličan.

To je tak lep nauk, da ga pastori dan današnji ne oznanjujejo več svojim poslušalcem, a dr. Hann sodi, da je to prava notranja vera. Res je to vera mnogih gospodov v mestih, ali Kristus ni tako učil, in Kristusovi apostoli so učili, da prešestniki in drugi taki junaki nebes ne bodo videli.

Profesor dr. Hann bi storil bolje, ko bi se v svojih predavanjih izogibal vprašanj, katerih ne razume, kajti katoličani ne bodo molčali, kadar bo zopet v uradnem listu poveljeval luteranstvo in napadal papeže in katolicizem!

Dnevne novice in dopisi.

Zdravstveno stanje prevzv. kneza in škofa dr. Kahna se je precej zboljšalo. Naš urednik je pred kratkem obiskal prevzvišenega, ki je bil zelo dobro razpoložen in se je dalje časa z njim prav ljubeznivo pogovarjal. Duševne sile ga niso zapustile, ampak se je zdel duševno bolj čil kakor ob času 25letnice svojega škofovanja. Tudi že more vstati, da ga morejo v vozičku voziti po sobi.

Zahvala S. K. S. Z. za Koroško. Prejeli smo sledečo zahvalo, ki jo na željo mnogih romarjev objavljamo: Slovenski romarji na

Sveto goro z dne 27. do 28. aprila si štejejo v svojo dolžnost z ozirom na splošno in vsestransko zadovoljnost istih, prirediteljici tega pomembnega skupnega romanja, slavni »Slovenski krščanski socialni zvezi« tem potom izreči najiskrenejšo zahvalo. Bog daj njenemu delovanju vsestranski blagoslov, nam pa milost, da bi znali njena navodila ceniti.

Odlikovanje. G. msgn. Kozaku je bil slovesno izročen zlat zaslužni križec s krono dne 6. majnika dopoldne ob desetih v veliki kazinski dvorani od generalmajorja Njegovana ob navzočnosti štabnih zdravnikov dr. Müllerja in dr. Richterja, majorja Ventour pl. Turnau z dvema stotnikoma 17. polka in petimi stotniki drugih polkov in zastopnika poveljnika dopolnilnega oddelka deželnega orožniškega poveljništva nadporočnika Janeschitza. Generalmajor se je ob tej priložnosti spominjal zaslug g. msgn. Kozáka, ki si jih je isti stekel v času 10letnega delovanja v Celovcu in ki ga zelo čislajo častništvo kakor moštvo. Nato mu je pripel na prsi cesarjevo odlikovanje. G. msgn. se je za odlikovanje toplo zahvalil, nakar so Njega veličanstvu zaklicali trikratni »živijo!«

Odlikovan slovenski skladatelj. Cesar je podelil veleč. g. o. Hugolinu Sattnerju iz reda oo. Frančiškanov, slavnemu slovenskemu skladatelju, viteški križec Franc Jožefovega reda.

Poročena sta bila dne 7. majnika gosp. Štefan Breznik iz Pliberka in Marija Breznik roj. Oblak. Bilo srečno!

»Doktor prava« g. pl. Metnitz in člen 19. državnega temeljnega zakona. »Doktor prava« g. pl. Metnitz, ki opravlja med drugimi posli tudi posel župana »nemškega« mesta Celovec, je čutil zopet enkrat potrebo »postaviti se«, da bi s tem dokazal, kako zna neustrašeno varovati »nemški« značaj mesta Celovec. Ker je grožnja o zapiranju Slovencev, ki zahtevajo na kolodvoru vozni listek v slovenskem jeziku, že izgubila svoj pomen, ker se je Slovenci prav nič ne bojimo, je moral koncilijantni dr. Metnitz najti drugo zadevo, s katero bi vesoljno nemštvo opozoril nase kot junaškega viteza Jurija, ki se tako hrabro in korajžno bojuje proti slovanskemu »zmaju«, ki stoji že tik pred vratmi »nemškega« Celovca, da, ki si je ustanovil svoje ognjišče sredi Celovca. Bojazen pred slovenskim zmajem in bahavo klicanje na korajžo je »doktorja prava« in župana celovškega g. Metnitza tako zmotilo, da je imel v seji celovškega občinskega odbora, kakor smo že poročali, govor, za katerega zasluži, da se mu takoj vzame diploma doktorja prava, kajti biti doktorjem prava in županom glavnega mesta kronovine, toda blebetati take neumnosti, kakoršne je govoril dr. G. pl. Metnitz v občinski seji v zadevi slovenske prošnje podljubeljskega delavskega društva glede dovoljenja za uprizoritev igre »Padar« v Celovcu, je tudi za dr. G. pl. Metnitza preveč, o katerem vemo, da jo marsikrat pošteno »pokida«. Ali temu čudnemu doktorju prava ni znano, da obstoja v Avstriji neki člen XIX. državnega temeljnega zakona in da je ta člen še zmiraj veljaven v prvotni obliki? Ali temu doktorju prava ni znano, da obstoja tudi za mesto Celovec ministerijalni odlok, po katerem mora celovski magistrat sprejemati tudi slovenske vloge, ker je slovenščina tudi v Celovcu takoimenovani v deželi navadni jezik? Ali temu doktorju prava ni znana razzodba državnega sodišča z dne 13. oktobra 1902, št. 1142, ki se glasi: »Pri vseh uradih, v državnem zboru zastopanih kronovin in dežel se morajo sprejemati vloge v vsakem v deželi navadnem jeziku. Ta obveznost veže tudi občinske urade brez razlike, se li vloga tiče lastnega ali izročnega področja.« Ali je temu »doktorju prava« znana razzodba državnega sodišča z dne 28. aprila 1897, št. 800, ki se glasi: »Tudi občinski uradi so po državnih temeljnih zakonih zavezani, sprejemati zasebne vloge, spisane v deželi navadnem jeziku?« C. kr. deželna vlada naj takega čudnega »doktorja prava« pouči, da se ima kot celovski župan natančno držati zakonitih predpisov in ne popolnoma po nepotrebem kot župan ruvati proti obstoječim zakonom.

Imate bolečine?

Revmatične, protinske, v zobeh, glavobol? Ali ste se po prepihu ali drugače prehladili? Poskusite vendar bolečine utehajoči, zdravilni in krepčujoči Fellerjev fluid z znamko „Elza-fluid“. Ta je v resnici dober! To ni samo reklama! Dvanajstletna za poskušnjo 5 kron franko. Izde-
lovatelj samo lekarnar Feller v Stubici, Elza-trg št. 67 (Hrvaško).

Narodna čitalnica v Celovcu. V nedeljo, 12. majnika t. l., gostuje na našem odru »Dramatično društvo« iz Maribora s predstavo znamenite zgodovinske slike »**V znamenju križa**«. Da je igra res nekaj posebnega, je dokaz ta, da se je neštetokrat igrala po vseh večjih odrih. V Mariboru samem se je igrala štirikrat pred popolnoma razprodano hišo. Ker spremlja igro in petje orkester »Glasbenega društva v Mariboru«, se nam obeta res nekaj izrednega. Pričakujemo in trdno smo prepričani, da hočejo koroški Slovenci od blizu in daleč izkazati svojo hvaležnost neumornemu in požrtvovalnemu »Dramatičnemu društvu« v Mariboru s tem, da zasedejo dvorano v hotelu Trabesinger v Celovcu do zadnjega kotička. Ker priredi »Glasbeno društvo« po predstavi še ljudski koncert pri pogrnenih mizah, se obeta vsakemu dvojni užitek. Posetnike predstave, zlasti zunanje, prosimo, da si pravočasno naroče vstopnice, kajti pri velikem obisku, ki se pričakuje, ne moremo jamčiti, da dobe vstopnico na dan predstave pri blagajni. Predprodaja vstopnic je v uredništvu »Mira«, Celovec, Pauličeva ulica števil. 7. Na naročila brez denarja se ne moremo ozirati. Začetek predstave točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina k predstavi: lože I. reda 3 K, II. reda 2 K, sedeži 1. do 3. vrste po 2 K 50 h, 4. do 6. vrste po 2 K, 7. do 9. vrste po 1 K 50 h, ostale vrste po 1 K, stojišča 60 h, za vojake 40 h.

Posestvo naprodaj. V narodno zelo ogozdenem trgu nekje ob slovenski narodni meji je na prodaj večje posestvo pod zelo ugodnimi pogoji. To posestvo obstoji iz lepe pritične hiše, v kateri se lahko radi velikih in primernih prostorov otvori tudi gostilna, iz mlina z velikim prometom, žage ter stop. Cena za vse skupaj znaša krog 100.000 kron, od katerih pa bo potreba v gotovini izplačati k večjemu 20.000 do 30.000 K, ostala kupnina pa ostane vknjižena. Za slovensko stvar bo velikanskega pomena, ako pride to posestvo v narodne roke. Pojasnila daje »Slovenska Straža« v Ljubljani.

Letovišče duhovskega podpornega društva ob Bohinjskem jezeru se otvori letos dne 7. maja. Duhovnikom sobratom se nudi najugodnejša prilika za okrepčilo v svežem planinskem zraku ob Bohinjskem jezeru. Tikoma ob letovišču se nahaja cerkva Sv. Duha, kjer je možno duhovnikom vsak dan opraviti sveto mašo.

Z avstrijsko-italijanske meje. »Gazetta« di Venezia« poroča, da je pri Crignedalu patrolja finančne straže iz Chiusaforte aretovala štiri avstrijske topničarje iz Malborgheta, ki so prekoračili z bajoneti mejo. Odvedli so jih v zapore v Tolmezzo, a jih niso mogli takoj zaslišati, ker so znali govoriti samo češko. Pri poznejšem zaslišanju so izpovedali, da spadajo k prvi stotnji 4. trdnjavskega topničarskega polka, ki je nastanjena v Malborghetu, in da se pišejo Franc Dusuch, Vaclav Pelamuck, Jožef Vileck in Franc Leibar. Izjavili so, da so nevede prekoračili mejo.

Izredno ugodno priliko k varčevanju nudi nakup srečk na obroke v korist »Slovenski Straži«. Kako hitro in lahko se vsak mesec izda za kako prav nepotrebno stvar več kot 4 K 75 h! Zgubljen denar, ki se nikdar več ne povrne! Kdor pa si naroči turško srečko ter jo odplačuje v mesečnih obrokih po 4 K 75 h, ta pa denarja prav gotovo ne vrže vun, kajti vsaka srečka mora zadeti vsaj 230 kron in je tedaj to najmanjši znesek, ki ga prav gotovo nahrani. V srečnem slučaju pa zamore zadeti seveda tudi 200.000 frankov, in ta prilika se nudi že pri prihodnjem žrebanju dne 1. junija t. l. Kdor hoče tedaj štediti, v srečnem slučaju pa tudi obogateti, ta naj si kupi turško srečko v korist »Slovenski Straži«. Eno srečko zamore kupiti tudi več oseb na eno ime. — Opozorjamo na današnji oglas »Srečke v korist Slovenski Straži«.

Laški vohuni aretirani. V Bohinjski Bistrici na Kranjskem so zadnji čas opazovali več sumljivih oseb, ki so se potikale zlasti ob železniškem prelazu in drugih važnih mestih. Orožništvo jih je zasledovalo in se prepričalo, da so laški vohuni. Bilo jih je 5. Tri so orožniki aretirali, dva sta pa ubežala. Med aretiranci sta dva častnika od polka laških alpinov in en civilist, sin nekega krčmarja v Čečadu in se piše Florianich. (Beneški Slovenec?) Aretirane vohune so

odgnali v Radovljico, kjer so bili izročeni tamošnjemu okrajnemu sodišču.

Na otroka se je zvalilo deblo. V Draganjah pri Vernbergu se je zvalilo deblo na petletno hčerko posestnika Vinka Runda in ji zdrobilo oprsje. Deblo se je sprožilo, ker je zadel vanj voz nekega voznika.

Ljudsko gibanje v okrajnem glavarstvu Celovec v prvem četrtletju 1912. V okraju Trg, ki šteje 20284 prebivalcev, je bilo v prvem četrtletju tega leta 134 porok, rojenih 184, med njimi 100 nezakonskih in 10 mrtvo-rojenih, umrlo jih je 188, samoumor 1. V boroveljskem okraju, ki šteje 10.867 prebivalcev, je bilo 24 porok, rojenih pa 86, med njimi 22 nezakonskih, umrlo jih je 119, samoumor 1. V celovski okolici, ki šteje 35.051 prebivalcev, je bilo 64 porok, 309 porodov, med njimi 145 nezakonskih, umrlo jih je 256, samoumor 1.

Obesil se je v Celovcu v tobačni tovarni dne 7. t. m. 42 let stari delavec v tobačni tovarni Janez Lüfter.

Iz žitajske okolice. Dne 3. t. m. je zažgala lokomotiva na železniški progi Sinčavas—Železna Kapla gozd nasproti Reberci. Ker je tam med skalovjem obilo suhe stelje, požara dva dni niso mogli ustaviti, šele dež ga je v nedeljo dne 5. t. m. užugal. Škode je napravil ogenj več tisoč kron, ker je kameniti svet za dalje časa uničen.

Izbira je lahka, kajti kakovost odločuje.

Slast pravega :Francka;, njega jakost in lepa barva usposobljajo ga k najboljšim kavinim pridatkom, ki bo i Vas trajno zadovoljil.

Gustav Prosch, trgovec v Trbižu, o katerem smo poročali, da se je ustrelil v Hamburgu, je moral v nemškonacionalni posojilnici lepo gospodariti. Saj poročajo celo nemškonacionalni listi o »nerednostih«, ki so se žal dogodile pri hranilnem in posojilnem društvu v Trbižu«. Temu poročilu pa dostavljajo zatrdilo, da vložniki ne bodo trpeli nobene škode, ker so na podlagi izvršene revizije takoj pokrili ves primanjkljaj. To prav radi verjamemo, da je moral župan Dreyhorst seči globoko v žep za svojega političnega bratca in da je ves primanjkljaj res pokrit; opozoriti pa hočemo pri tej priložnosti na razliko med lažnjivimi nemškonacionalnimi hujskači in pošteno slovensko stranko. Kako so svoj čas nemškonacionalni listi in nemškutarski »Štajerc« lagali, da so pri polomu nemške centralne blagajne udeležene tudi vse slovenske posojilnice in da bodo vložniki ves svoj denar izgubili. To laž so trobili v svet še potem, ko smo jasno dokazali, da je to prav navadna, pa nersramna laž! Niti enega vinarja ni izgubil kak slovenski kmet v slovenskih posojilnicah zaradi tistega poloma. Kako prizanesljivi pa smo bili mi v slučaju Trbiža! Vemo, da tako pisarjenje, četudi bi bilo resnično, posojilništvu in s tem kmetškemu ljudstvu zelo škoduje. To so najbolj čutile nemškonacionalne posojilnice v času, ko so nemškonacionalni časopisi najbolj lagali zoper slovenske posojilnice. Nemškim nacionalcem so se cedile sline po denarju v slovenskih posojilnicah, zato tista grda gonja in laži. Toda udarjeni so bili sami najbolj! Državni pravdnik pa je to nasprotno hujskanje mirno gledal. Ko pa je začel naš list odgovarjati, ga je — zaplenil. Toda laž ima kratke noge in resnica konečno le obvelja. Če bi se kaki slovenski posojilnici pripetila nezgoda, kakor se je trbiški, to bi bilo krika in vika v nemškem gozdu in hujskanja! Ljudstvu se pa vedno bolj in bolj jasni, da začne spoznavati, kje da so njegovi resnični prijatelji in kje hinavci.

Zanimivo! Nek krajni šolski svet v Zg. Podjunu je naročil slovenskih knjig naravnost iz »c. kr. zaloge šolskih knjig na Dunaju«, in sicer v popolnoma slovenskem

pisumu. Noben pameten človek mu ne more odrekati te pravice — in tudi založništvo se je temu t a k o j odzvalo in razumelo. Nikakor nočemo to dejstvo obešati na veliki zvonec, kot bi se nam bila zgodila bogsive kak velika naklonjenost, privilegij; nikakor ne. Saj c. kr. založništvo je tudi dolžno skrbeti, da se pri njem razume tudi slovenski jezik, v kakršnem ima tudi založene šolske knjige. A vendar od vsakogar do najzadnejše nemške babure zaničevanja vaju Slovenec se le malo oddahne v očigled temu, da na cesarskem Dunaju znajo vsak čas toliko in še več slovenščine, kot nemški magnati na Koroškem za — časa volitev in ob drugih takih prilikah, kadar bi se pač dalo kaj »zaselužiti«. Osmeši pa ta slučaj tudi marsikaterega občinskega velikaša koroškega, ki se izgovarja, da »ne zna slovensko«. Pošteni naši slovenski ljudje se pa iz tega naj uče, da še Slovenci nikakor nismo na kantu in da naš jezik upoštevajo še višje osebe kot so navadno »lérarji, dohtarji« in drugi »peomtarji«, nastavljeni med nami Slovenci in najlujši ruvači vere katoliške in jezika slovenskega. Z o d l o č n o in dostojno slovenščino se tudi daleč pride, vkljub lažnjivim trditvam naštetih »gospodov«. Včasih prav dolgi nemški jezik pa še celega sveta tudi ni in ne bo »oblekal«. Pogumno v brezobzirni boj za pravice slovenskemu jeziku!

Občinske volitve v Spodnjem Dravbergu. Ker je bila nekaj časa sem občina Spod. Dravberg v slovenski posesti in nasprotniki niso imeli upanja, da jo dobijo še kdaj, so po svoji stari navadi dosegli, da je deželni zbor sklenil razdelitev občine. Tako so pri občinskih volitvah za trg Spod. Dravberg 30. aprila zmagali nasprotniki in v svojo sredo sprejeli tudi dva socialna demokrata. Dne 3. t. m. pa so bile volitve za novo občino Ojstrica, pri kateri je bila prodrta slovenska lista. O volitvah ste objavili eno in isto poročilo uradna Celovčanka in »Fr. Stimmen«. Značilno pa je, da je tudi Celovčanka imenovala slovensko stranko »slovenisch - klerikale Partei«; kajpada, ko vendar uradna Celovčanka zastopa le »die deutschliberale Partei«!

Celovec. (Kdo iz ziva?) Pred kratkim sem imel opraviti v Ljubljani. Ker med Celovcem in Ljubljano še nimamo zračne prometne zveze, peljal sem se po zemlji, in sicer po c. kr. državni železnici. V mnenju, da se je tista Slovincem dobro znana »frajlica« že poboljšala, nisem skrbel za priče, ampak mahnil sem jo kar sam na kolodvor. Toda naletel sem slabo. Ko pridem pred njeno milost in zahtevam v slovenskem jeziku vozni listek do Ljubljane, mi to nežno bitje osorno odgovori, da nima časa ukvarjati se z menoj. Jaz ji vljudno odgovorim, da tega niti ne zahtevam, ampak naj mi da vozni listek, ki ga bom po tarifu plačal. Nato je zaloputnila vratca, dekle pa, ki je blagajničarka c. kr. državne železnice, se mi je poredno posmihalo. Ker je bilo več potnikov pri blagajni, ki voznih listkov še niso dobili, sem se umaknil. V tem pa pride na kolodvor g. dr. J., ki je imel isto pot kot jaz. Nastopil sem s tem gospodom novo pot do blagajne. Pred dr. J. se stisne nek mal 15leten fant, ki je zahteval vozni list na Jesenice v slovenskem jeziku. »Frajlici« se je roka sicer nekoliko obotavljala, a ker je dekle videlo resen obraz dr. J., je dobil fant listek brez ugovora. Nato zahteva dr. J. vozni listek za Ljubljano ter ga brez ugovora tudi dobi. Nato jaz: »Prosim vozni list v Ljubljano!« »Frajlica« me gleda srečo in molče, ne da bi mi dala listka. Nato ponovim prošnjo. »Frajla« nato: »Versteh nix« (ne razumem) in že je hotela zopet zaloputniti vratca. V tem pa stopi dr. J., o katerem je nadluda germanka najbrž mislila, da je vsled poznega časa odšel že na vlak, nekoliko nazaj, tako da je »frajlica« opazila, da imam pričo. Posledica tega: blagajničarka seže mehanično z levico po listek ter mi ga da brez nadaljnega ugovora. Torej, kdo izziva na celovškem kolodvoru? To nam naj odgovore prebrisane glavce nemških nacionalcev, ki hočejo živeti »v miru in prijateljstvu« s Slovenci, kakor je poslanec žihpoljski, Jaka, trdil, ko je med Slovenci agitiral za verskega odpadnika dr. Angererja. Župana Metnica pa vprašamo, če ne bi kazalo v takih slučajih vloge kolodvorskih aretirancev menjati, da se čuvajo tako državni osnovni zakoni? — Skrajni čas

je, da store pristojne oblasti potrebne korače, da se Slovencev na tak nesramen način ne bo več zaničevalo. Slovenci smo potrpežljivi, a potrpežljivost ima tudi gotove meje.

Slovenski potnik. Iz velikovške okolice se nam piše: Naši kmetje se pritožujejo, da nekateri (baje Ilkart na Blatu, Mežnarjev Zepej v Št. Stefanu, Fajnik v Št. Neži, Stersche v Št. Petru) dobivajo, oziroma so jim zagotovljene od deželnega kulturnega sveta velike podpore za napravo vzglednih pašnikov. To pa, akoravno še niti plotu niso napravili. In teh dobrot so — seveda — deležni le nekateri zvesti pripadniki liberalne nemško-nacionalne stranke. Medtem pa naši somišljeniki ne dobijo prav nobenih podpor; za dobavo sadnih drevesc in umetnih gnojil se naših ne obvesti nikdar, pač pa so poturice vselej kar najbolje poučeni, kdaj in kje se je treba zglasiti za podporo. S takim grdim nasiljem se hoče umetno fabricirati privržencev bankerotne Šumi-Zepejeve nemško-nacionalne stranke. Ali je v teh podporah tisti denar, ki ga je Hönlinger očital »nezadovoljnim« Slovincem? Pričakujemo, hitrega, jasnega in popolnega odgovora! Ob teh dejstvih sem pač tudi radoveden, kdo bo užival podpore za zboljšanje hlevov, ki se bodo leta 1912 delile od deželnega kulturnega sveta v velikovškem okrajnem glavarstvu? Ali se bo tudi tukaj oziralo le na gotove pristaše? Pravica nad vse!

Malošče. (O šoli.) Prvi maj nas je presenetil z novico, da morajo otroci šolarji namesto kakor dozdej ob 9. uri ob 8. uri prihajati v šolo. Vsled pomanjkanja pastirjev in poslov sploh kakor tudi iz drugih kmetijsko gospodarskih ozirov uporabljajo kmetje šoloobvezne otroke kot živinske pastirje pred in po šoli. Slaba posledica gori omenjenega ukaza je torej, da priženo pastirji šolarji nenasičeno živino domov, ker je pašni čas za eno celo uro prikrajšan. Ker ni posebno rodovitnih pašnikov, ampak si mora živina iskati hrano po gozdnih plešah in posekancah, je tudi nemogoče, da bi se do sitega napasla, ako vpoštevamo, da je pašnega časa komaj dve uri, ako se žene od doma ob 5. uri zjutraj in nazaj ob pol do tri četrt na 8. uro, odštevši pot na pašo in nazaj. Da kmetje tega niso veseli, ni treba še posebej povdarjati. Najlepše na stvari pa je, da krajni šolski svet ali vsaj večina udov te korporacije, kakor je izjavil njen »Obman« g. Hochmüller in tudi drugi, od te naredbe nič ne vedo. Saj se lahko razume. Sam župan je pri Grazlno priznal, da ga je g. nadučitelj vprašal, če sme napraviti šolarjem »eine Erleichterung«, kar je župan seveda dovolil. Tako vidimo na dejstvih, da veslamo zopet časom nasproti, ko bode ena oseba predstavljala »die Behörde«, in tisti, ki imajo v tej stvari besedo, kakor v tem slučaju »krajni šolski svet« so pa le na papirju. — Ker tozadevno ni reda, prosimo kompetentno oblast, da vmes poseže ter začevo v korist tukajšnjim kmetijsko-gospodarskim razmeram uredi.

Št. Jakob v Rožu. (Veseli dan v »Narodni šoli«.) S pomočjo več požrtovalnih, blagih dobrotnikov se nam je posrečilo pripraviti nebeškemu Prijatelju otročičev stalno bivališče v naši »Narodni šoli«, prijazno hišno kapelico z ljubkim oltarjem svete Družine, katero so v četrtek, dne 2. t. m., ob številni asistenci slovesno blagoslovili preč. g. dekan Fr. Schaubach iz Domačal. Opravili so tudi prvokrat daritev svete maše na novem oltarju, ki ga je mojstersko sestavil in krasno izdelal naš domači umetnik g. Goleš v Pliberku. Za njimi pa so maševali na novem oltarju naš domači g. župnik, ki so neutrudljivo skrbeli za to, da se je izpolnila vroča želja vneta delavnih čč. šolskih sester, bivati pod eno streho z božjim Zveličarjem v zakramentu sv. Rešnjega Telesa ter se zbirati pred tabernakeljem pod varstvom in zaščito sv. Družine. Bil je to zares vesel dan, zlasti za čč. šolske sestre in za vse dobromisleče farane, ki so se v obilnem številu udeležili te slavnosti. Bilo je pa tudi ganljivo pogledati šolarje, prvokrat zbrane v domači hišni kapelici pri tej lepi slovesnosti, katere se je udeležila tudi naša Marijina družba z zastavo, in katero je znatno povzdignilo lepo ubrano petje domačega mešanega zbora. Poslavljalji smo se od novoposvečenega me-

sta s pristrčno željo, naj bi deviški varuh sv. Družine, sv. Jožef, čuval nad tem zavodom in nebeška Mati božja prosila pri svojem božjem Sinu, da bogato blagoslovi vse delovanje v prid učeče se mladine in blagor našega milega slovenskega naroda!

Sv. Tomaž. (Požar.) V nedeljo, dne 5. maja popoldne ob 1. uri je strela udarila v zvonik podružne cerkve v Sv. Lovrencu in je zvonik v kratkem času od vrha navzdol pogorel. V veliki nevarnosti so bili zvonovi, toda prizadevanju navzočih požarnih bramb se je posrečilo rešiti jih v veliko radost župljanov. Na tem mestu bodi še enkrat izrečena zahvala požarnim brambam od Sv. Lovrenca, Sv. Tomaža, iz Pokrč in Freudenberga in vsem posameznim ognjegascem, posebno ženam, ki so pridno donšale vodo. Hvala Bogu, da ni bilo velike nevarnosti za druga poslopja v Sv. Lovrencu. Cerkev je zavarovana pri deželni zavarovalnici, toda preniko! Sicer ima cerkev lastno premoženje, da bo lahko zidala, ne da bi bilo župljanom treba kaj prispevati.

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor solnce.

Škocijan v Podjuni. (Razno.) Zadnji čas se je prigodilo po okolici več nesreč pri konjereji. Tako so občutno prizadeti Pirovc, Škudnik, Matic, Rutar v Kamenu. — Binkoštni ponedeljek popoldne priredi škocijanska podružnica deželnega kulturnega sveta velik šod za konjerejce »pri Čuku«. Poročat pride c. kr. okr. višji živinozdravnik g. Jož. Zanoškár iz Celovca. — 1. majnika bi se bila skoraj pripetila velikanska nezgoda na železnici. Štirje delavci tiščijo po tiru z lesom nabasan ročni železniški voz. Bili so ravno na mestu, kjer dela proga velike ovinke nad Gorečovasjo. V tem zahtušju nenadoma pridrvi za njimi dopoldanski brzovlak. Komaj so delavci še imeli časa skočiti v stran, že se zabrije drveči »lukamatija« z vso silo v voz, ki ga zdrobi, lesovje pa razcepi na drobne kosce. Medtem ko so delavci odnesli le strah, je celo sam »lukamatija« privlekel svoje polomljene kosti baje le do Pliberka, kjer je tako oslabil, da so ga morali zamenjati z drugim zdravim tovarišem. Ta dan je bil izpremenjen vozni red vlakov, in delavci so menda na s tem dnevom novo uvedeni brzovlak pozabili; sliši se pa tudi, da baje niso bili o vlaku zadostno obveščeni. Resnico bo dognala komisija. — Rži so krasno kazale. Le vedni

veter v zadnjem času jih je zrahljal in pod sušo so trpele, posebno po ravnini proti Sinčevasi. — Tujci že prihajajo k Klopinskemu jezeru. Število vil bo letos zopet poskočilo za štiri. Zidali jih bodo: gg. Klinburg, major Gabriel, poštar v Sinčivasi, Mičev in Pohl. V Zgornjem Podgradu pripravljata stanovanja za tujce p. d. Krasnik in Ruš. Vsako leto prihaja sem vedno več letovičarjev. Ali je to v vsestranski prid domačinov, — Bog zna.

Sveče. (Slovesen sprejem) so priredili hvaležni sveški farani svojemu župniku č. g. Ivanu Schusterju, ko se je dne 6. t. m. po prestani težki bolezni in hudi operaciji zopet vrnil v sredo svojih ovčic. Težko je bilo slovo dne 27. m. m. in resnično smo se bali, da izgubimo svojega dušnega pastirja, misleči na njegovo visoko starost. Tem večje pa je bilo veselje, ko ga je ljubi Bog minuli ponedeljek zopet poslal med nas. Več duhovnikov sosedov je svojega blagega sobrata in svetovalca sprejelo na bistriškem kolodvoru, dočim ga je domače ljudstvo v ogromnem številu pričakovalo v Svečah ter ga zbrano ob slavoloku obsipalo s cveticami. Vsem so se rosile oči, ko je v imenu zbranih dobrodošlega pozdravila z lepo pesmico šolarica Pepika Šavnik. Veseli smo, da imamo zopet svojega dušnega pastirja; smrtna nevarnost je, hvala Bogu, odstranjena. Veseli smo pa tudi zato, ker naše verno ljudstvo svoje duhovnike tako ljubi in časti. Svojemu gospodu pa voščimo, da kmalu popolnoma ozdravi ter še mnogo let deluje v naš časi in večni blagor.

Velikovec. (Denarja lačni.) Davčni vijak nima konca. Naši posojilnici, ki ima dobrodelni namen, je davčna oblast kar nenkrat naložila poleg drugih davkov tudi pridobinski davek od »Narodnega doma«. Dasi posojilnica ne izvršuje nobene obrti, ampak le najemnik, vendar mora plačati, torej dvojno obdačenje! Zoper to smo rekurirali. In interesantno na tem je, da na naš rekurz, ki bi jih bil pokopal, niti odgovorili niso v istem smislu, temveč so kar naenkrat našli druge paragrafe, češ, da udje, ki imajo deleže po 4 K, niso pravi udje, ampak samo na videz (Scheinmitglieder). C. kr. finančno ravnateljstvo v Celovcu si je po informacijah tukajšnjega davčnega oskrbnika g. Kavsa (pravilno Kosa) s to rešitvijo gotovo spletlo lavorikov venec, s katerim se venčajo avstrijski davčni vijaki. Sicer pa o tej stvari ne bomo molčali.

Velikovec. (Manner popravlja) Tako lahko vsak popravlja, kakor »gozdni mojster« Manner v Grebinju. Popravljaj je namreč v Miru« reči, ki jih »Mir« nikdar ni trdil. Le veseli me, da je gospod urednik objavil tiste tri popravke, ker to le potrjuje dejstvo, kako ima g. Manner kot »gozdni mojster« svoje ljudi pod komando. O ljuba prostost! — Jožef Dobrovč.

Sovče. (Znameniti oltarji.) Vas, ki jo niti Turki ne bi iztaknili, so Sovče, kakor skrito gnezdo so položene na dnu gorske kotline poleg Podkloštra. V svoji sredini pa hrani ta vas skromno kapelico, a v kapelici pravi zaklad: dva gotska oltarja, ki se lahko merita v svoji znamenitosti s stranskim gotskim oltarjem sv. Jurija v Gospa Sveti in z znanim gotskim oltarjem na Magdalenski gori. Veščaki sodijo, da sta oba oltarja mojstersko delo »beljaških mojstrov« iz 14. do 16. stoletja. Zato so ti oltarji tem znamenitejši za koroškega ljubitelja cerkvenih umetnin! Vrednost teh oltarjev je spoznala tudi centralna komisija za ohranitev cerkvenih umetnin, ki je za njihovo strogo strokovnjaško prenovljenje izposlovala od ministrstva za uk in bogočastje podporo 950 K. Te dni bodo romali ti oltarji na Dunaj ter se prenovljeni vrnil nazaj v tihe Sovče, kjer si jih bode vsakdo lahko ogledal. So pa tudi Sovčani ponosni na ta svoj zaklad, zato so stopili skupaj in zložili za prevoz oltarjev lepo svoto 190 K.

Lipa pri Rudi. (Svinjski tat.) Pri Mežnarju v Lipi je ponoči od 4. do 5. majnika nekdo iz hleva ukradel prašiča v vrednosti 20 kron. Orožniki tatu še niso dobili.

Velikovec. (Sv. birma.) Ob krasnem vremenu smo sprejeli v svojo sredo dne 3. maja svojega nadpastirja, prevzvišenega kneza in škofa Baltazarja. Pozdravil ga je v imenu velikovške kapiteljske duhovščine mil. gospod prošt Greg. Einspieler iz Tinji; kot zastopnica šolske mladine mu je govo-

njah v prostorih Kramerjeve gostilne. Na sporedu bode igra »Čevljar« in poučljivi govori. — Odbor.

Želinje pri Velikovcu. (Društveni shod) priredi želinjsko izobraževalno društvo na križno nedeljo popoldne po blagoslovu v župnišču na Želinjah. Na sporedu je poučen govor in dve igri: »Poštna skrivnost« in »Pri gospodi«. Člane in prijatelje društva vabi k obilni udeležbi odbor.

Brnca. Slovensko tamburaško društvo »Dobrač« na Brnci priredi igro »Miklova Zala«, v štirih dejanjih, spisal Jakob Špicar, v gostilni g. Franca Mertelna v Zmetičah pri Brnci v nedeljo, dne 12. maja, na Vnebohod, dne 16. maja in v nedeljo, dne 19. maja. Začetek vsakokrat ob 7. uri zvečer. Vstopnina: I. sedež 1 K 20 vin., II. sedež 1 K; stojišča po 50 vin. — Odbor.

Št. Lipš. Slovensko kat. izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 12. maja t. l., popoldne po blagoslovu v društveni sobi mesečni shod s poučnim govorom. Odbor.

Pliberško izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 12. majnika 1912, ob priliki ustanovitve ženskega odseka v »Narodnem domu« igro »Sveta Cita«. Začetek po blagoslovu; vstopnina kakor ponavadi. — K obilni udeležbi prijazno vabi odbor.

Bilčovs. Na Vnebohod dne 16. maja 1912, priredi kat. slov. izobraževalno društvo »Bilka« popoldne ob 3. uri v župnišču svoj mesečni shod. Pride tudi govornik iz Celovca. Povabljeni so vsi, posebno mladina, za katero se bo gospod govornik posebno potrudil. K obilni udeležbi vabi odbor.

Dobrlavas. V nedeljo, dne 12. maja, dopoldne po prvem sv. opravilu bo shod mladeniškega odseka v društvenih prostorih. Govor bo zgodovinski in zelo zanimiv. Na Vnebohod, dne 16. maja, popoldne po blagoslovu bo mesečni shod dekliškega odseka.

Vogrče. Na Vnebohod 16. maja, priredi naše izobraževalno društvo popoldne po blagoslovu v šolskih prostorih svoj mesečni shod s primernimi govori. Pride tuj govornik. Društveniki in prijatelji društva, prihitite v najobilnejšem številu! — Odbor.

Št. Tomaž. Kat. slov. izobraževalno društvo »Edinost« priredi na Kristusov vnebohod, dne 16. maja in v nedeljo, dne 19. maja, popoldne ob pol 3. uri v društvenem prostoru zborovanje in igro: »Večna mladost in večna lepota« s tamburanjem in petjem. Vstopnina kot navadno. Ude in prijatelje društva uljudno vabi odbor.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje kože samo Steckenpferd-liljno mlečnato milo od tvrdke Bergmann & Co. v Dečinu na L. Kos po 80 h se dobiva povsod.

Književnost.

Za častito duhovščino. Izšla je lepa brošura: »Triumph der Eucharistie«. — Knjiga je posebno važna z ozirom na evharistični shod na Dunaju. Kdor jo želi, naj to nemudoma naznani »Slovenski kršč.-socialni zvezi«. Cena 60 vinarjev.

Gorenjska knjižnica. III. zvezek. Ponatis iz »Gorenjca«. Cena 30 vin. V Kranju 1912. Izdaja, zalaga in tiska »Tiskovno društvo« v Kranju. 48 str.

Mlekarstvo s črticami o živinoreji. Priročna knjiga za mlekarje, odbornike mlekarskih in živinorejskih zadrug ter za ljubitelje mlekarstva sploh. Spisal Ant. Pevc, deželni mlekarski inštruktor na Kranjskem. Prvi snopič s 104 slikami. Natisnila in založila Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani. Cena 4 K. — Knjiga obsega 178 strani, na katerih je pisatelj s skrbno pazljivostjo zbral vse ono, kar mora vedeti o mlekarstvu mlekar kakor tudi vsak živinorejec, ki redi molzno živino. Prvi del tvorijo »Črtice o živinoreji«, ki razpravljajo o hlevih, o načinu krmljenja krav, o molži in nakratko tudi o svinjereji. V drugem delu se peča pisatelj z mlekom, z njegovo naravno in kemično sestavo ter s činitelji, ki morejo ugodno ali neugodno vplivati na sestavo in trpežnost mleka. Navedeni so nadalje razni načini za preizkušanje

nje mleka glede zavračbe, množine v njem se nahajajoče kisline in tolišče, ter glede njegove sposobnosti za izdelovanje sira. Nato preide pisatelj na razne načine dobave smetane s pomočjo težnostne in centrifugalne sile, omenja zgodovino in tipe posnelnih strojev ter sklene z dokončanim izdelovanjem in mikroskopično sestavo masla. Knjiga je bogata in zelo primerno ilustrirana, vsestransko dobra in je želeli, da posežejo po njej ne samo veččaki, temveč tudi vsi boljši živinorejci, zakaj v mlekarstvu je velik zaklad, ki se dosedaj pri nas vse premalo izkorišča.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so v času od 31. marca do 18. aprila darovali: 100 K: Tržaška posojilnica in hranilnica; 30 K: Dr. Ivan Kimovec v Trstu iz kazenske poravnave proti Iz. Luttwaku; po 20 K: Posojilnica v Konjicah in Hranilnica in posojilnica v Dolu na Štaj.; po 10 K: Gab. Jelovšek, Mih. Tomšič, tovarnar Lenarčič, Kmetška posojilnica vrhniške okolice, vsi na Vrhniki; dr. Val. Fleris, okr. sodnik v Žužemberku, Peter Zink, okr. sodnik v Trstu, in dr. Leopold Poljanec, prof. v Krčovini p. Mar.; po 5 K: Ign. Šega, višji strojni komisar v Ljubljani, J. in A. Majdič v Kranju, Josip Verbič, Ivana Jelovšek, J. R. Hočevar in J. Oblak, vsi na Vrhniki; 3 K: Jos. Kunstel na Vrhniki; po 2 K: Dr. Pavel Skaberne in Lovro Kragelj, oha na Vrhniki, Anton Suša, trgovec, Viktor Poznik, notar, in Neimenovan, vsi v Senožečah; po 1 K: Anton Novak, sodni ofic., Ivan Mlakar, restavrater, Anton Bradel, resp. fin. straže, Franc Schweiger, davčni asistent, Anton Dolenc, davč. ofic., Ivanka Kariž, Neimenovana, Rudolf Klacna, davčni upravitelj, M. Moravc, posestnik, Edvard Picck, okr. sodnik, Vencelj Ardo, trgovec, Franc Zadnek, trgovec, Ivan Zelen, trg., Josip Meden, pos., Hinko Suša, pos., Vladko Suša, visokošolec, Fani Kuralt, Franc Suša, pos., in Nina Mohorčič, vsi v Senožečah. — Vsega 302 K. — Izrekajoč iskreno zahvalo vsem darovalcem in nabiralcem opozarja društveni odbor, da bo moral maja meseca zopet razdeliti med revno dijaštvo nad 1000 K, radi česar nujno potrebuje nadaljnih podpor. Podpore naj se pošiljajo na naslov blagajnika: Dr. Stanko Lapajne, dvorni in sodni odvetnik, Dunaj, I., Bräunerstrasse 10.

Listnica uredništva.

P. v D. Zagovor je nepotreben in ga ne kaže objavljati. Če se nacionalci jezijo, je to itak za Slovence najboljše znamenje. Pozdrav!

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v „Miru“!

Loterijske številke.

Brno, 1. maja: 50 74 22 59 61
Trst, 4. maja: 17 9 27 20 72
Linc, 4. maja: 17 54 69 65 30

Poslano.*

Miklova Zala.

„Dan“ je priobčil notico o „Miklovi Zali“ v nekem tonu, ki bi si ga ne smel dovoliti noben slovenski dnevnik napram resni stvari in umetnikom, ne da bi se o zadevi preje informiral. — Jaz sem pismeno odgovoril tudi na poziv Katoliške Bukvarne kot založnika igre „Miklova Zala“ radi obdolžitve plagiatstva. Ali na vsa ta natolčevanja bom odgovarjal javno le pred sodnijo, saj ima vso zadevo g. dr. Furlan v rokah, in mirno čakam obravnave.

Danilo.

* Za vsebino je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

SUKNO

in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša
PROKOP SKORKOVSKÝ, IH SIN
 v Humpolcu na Češkem.
 Vzorec na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo dam tukaj izgotoviti gosposke obleke.

CEFIRE

Krste, suhe vence in cvetlice, nagrobne križe ima poceni in v veliki izbiri **I. celovška trgovina** **krst A. Schipek, Celovec, Velikovška cesta 7.**

Tržne cene v Celovcu

2. majnika 1912 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg				80 litr. (biren)	
	od		do		K	v
	K	v	K	v		
Pšenica	—	—	—	—	—	—
Rž	21	4	22	50	12	45
Ječmen	—	—	—	—	—	—
Ajda	22	60	24	15	11	60
Oves	21	62	23	—	8	—
Proso	—	—	—	—	—	—
Pšeno	—	—	32	16	16	—
Turščica	—	—	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—	—	—
Fižola rdeča	—	—	—	—	—	—
Repica (krompir)	8	—	8	88	3	60
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—
Seno, sladko	6	50	8	50	—	—
„ kisló	5	—	7	—	—	—
Slama	2	60	5	—	—	—
Zelnate glave po 100 kos.	—	—	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	28	—	—
Smetana, 1 „	—	60	1	20	—	—
Maslo (goveje) . . . 1 kg	2	80	3	20	—	—
Sur. maslo (putar), 1 „	2	80	3	60	—	—
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	20	2	30	—	—
„ sur. 1 „	2	10	2	20	—	—
Svinjska mast . . . 1 „	2	20	2	40	—	—
Jajca, 1 par	—	12	—	26	—	—
Piščeta, 1 par	2	80	3	60	—	—
Race	—	—	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ² .	3	—	3	60	—	—
30 „ „ mehka, 1 „	2	60	3	—	—	—

Živina	Počrez	100 kilogr.				Prignalo	Prodalo
		živa		zaklana			
		od	do	od	do		
v kronah							
Konji	—	—	—	—	—	—	
Biki	250	—	—	—	1	1	
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	
„ za vožnjo	400	620	—	—	16	9	
Junci	410	464	—	—	7	5	
Krave	240	630	76	80	48	22	
Telice	310	—	—	—	1	1	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	
Praseta, plemena	16	57	—	—	466	220	
Ovce	—	—	—	—	—	—	

Prostovoljna sodnijska dražba posestev in premičnin.

Razglas.

A. 313/11
17

Od c. kr. okrajnega sodišča v Pliberku kot razpravne oblasti po Antonu Pušniku v Rinkulah št. 12 se na prošnjo dednih deležnikov proda na javni dražbi

1. **Hribernikova kmetija**, vl. št. 29 kat. obč. Vogrče, obenem z zimsko posetvijo v vrednosti 134 K in s sopesestno pravico od gmajne v vrednosti 30 K z določeno izklicno ceno 12.161 K 95 v,

2. zraven spadajoče **premičnine**, obenem fundus instructus.

Dražba kmetije se vrši dne

22. majnika 1912 dopoldne ob 9. uri

na licu mesta (od železniške postaje Pliberk okoli 1¼ ure pešhoda oddaljeno), premičnin pa po končani dražbi kmetije ravnotam.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejemajo.

Premičnine se bodo oddajale le proti izplačilu v gotovini in takojšnji odpravi največ ponujajočemu.

Na posestvu zavarovanim upnikom se njihove zastavne pravice pridržijo ne glede na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo se mora oddati pri sodišču, in sicer 20% najvišje ponudbe takoj po definitivni podelitvi domika, polovico ostanka tekom 3 mesecev in ostanek, v katerem se lahko vračuni varščina, tekom 6 mesecev in se morajo ti zneski med tem časom obrestovati pō 4½%.

Prodajalci imajo osemdnevni potrdilni rok.

Pogoji se lahko vpogledajo pri podpisnem sodišču med uradnimi urami.

C. kr. okrajno sodišče v Pliberku, odd. I.

dne 30. aprila 1912.

Appelman l. r.

Srečke v korist „Slov. Straži“!

Turška srečka. Šest žrebanj vsako leto. — Glavni dobiček znaša

400.000 in 200.000 frankov.

Prihodnje žrebanje se vrši dne 1. junija 1912.

Mesečni obrok 4 krone 75 vinarjev.

Vsaka srečka mora zadeti najmanj 230 kron. Že po vplačilu prvega obroka ima kupec izključno pravico do dobitkov.

Izredno ugodna skupina s 15 žrebanji vsako leto:

1 turška srečka. — 1 srbska srečka iz l. 1888. Glavni dobiček 100.000, 75.000 in 20.000 frankov. — 1 dobitni list 3% zemlj. srečke iz l. 1880. Glavni dobiček 90.000 kron. — 1 srečka dobrega srca. Glavni dobiček 30.000 in 20.000 kron.

Mesečni obrok za to skupino 6 kron 25 vinarjev.

Različne druge skupine srečk s 7 do 18 žrebanji vsako leto na mesečne obroke po K 3 25, K 5 50, K 11—, K 15 25 in K 23—.

Pojasnita daje in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“ g. Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg 19.

Naprodaj

je majhno posestvo v Rožni dolini, četrte ure od železniške postaje. Rediti se more ena krava. Več pove upravništvo „Mira“ št. 19.

Najboljši dobavni vir

izgotovljenih postelj iz dobrega češkega postelj. perja!

Napolnjena v gostop. rdečem nankingu: 1 pernica 180 x 120 cm z 2 blazinama, vsaka 80 x 60 cm, z nov., mehkim, trpežnim perjem K 16—, polpuh K 20—, puh K 24—. Pernica sama K 10—, K 12—, K 14— in K 16—, blazina sama K 3—, K 3-50 in K 4—. Podvojna pernica 200 x 140 cm K 13—, 14-50, 17-50 in 21—. Blazina zraven 90 x 70 cm K 4-50, K 5-20 in K 5-50. 5 kg novega, dobrega belega posteljnega perja br. prahu K 24—, snežno-belega K 30—, boljšega K 36—, najfinejšega pukaneja za vis. gospodo K 45—. 5 kg nepukanega perja od živih gosi K 26— in K 30—. Beli puh z velikimi kosmiči K 5—, boljši K 6—, najboljši prsni puh K 6-50 za 1/2 kg, pepelast puh 1/2 kg K 2-50 in K 3—. Pošiljatev franco po povzetju. Zamenjava proti povračilu poštne dovoljena.

Ivana Polatschek, Janovica, Angel št. 27 pri Klatovu, Češko.

Slovenske občine in slovenska društva! Spominjajte se v svojih proračunih „Slovenske Straže“!

1912 Modni cefiri 1912

laneni in bombažasti kanafasi, inleti, platno, rjuhe, damasti, krizeti, brisače, robci za poletno sezono, batisti, atlasi, delni, svila, višnjeva tkanina, etamini, blago za damske in moške obleke se kupi najceneje pri izdelovalcu

Jaroslav Marek ročna tkalnica in razpošiljalnica v Bistri št. 39 pri Novem mestu ob M., Češko.

Vzorci se pošiljajo zastoj in poštne prosto! — V zalogi imam tudi veliko množino ostankov cefira, kanafasa, delna itd. in razpošiljam v zavojih po 40 m za 16 K, prve vrste za 20 K franco po povzetju. Od ostankov se vzorci ne pošiljajo. **Dopisuje se slovensko!** V nem letu nad 300 priznalnic od Slovencev.

Navdušena priznanja

dajejo na revmatskih, protinovitih in nevralgičnih bolečinah kakor tudi na ozeblinah trpeči naglo učinkujočemu izdelku, imenovanemu

Contrheuman.

Lajša in pomiruje bolečine, izsesava oteklino na členih, pospešuje njih gibčnost in odstranjuje neprijetno boleče srbenje.

Poprašajte pri svojem zdravniku.

Izdelovatelj in glavna zaloga **B. FRAGNER, lekarna, c. kr. dvorni zalagatelj, PRAGA-III., vogel Nerudove ulice št. 203. 1 škatlica 1 krono.**

Proti predplačilu K 1-50 dobi se 1 škatlico }
" " " 5— " " 5 škatlic }
" " " 9— " " 10 " } franko

Pozor na ime izdelka, izdelovatelja in varstveno znamko!

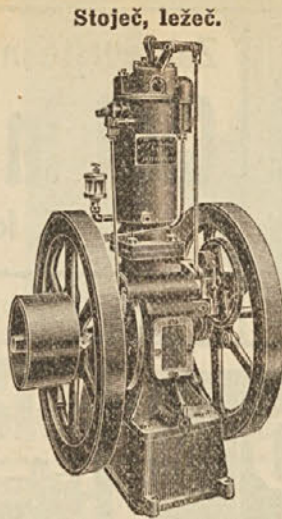
Dobiva se v vseh lekarnah, v Celovcu: »Pri angelu«, Pavel Hauser, Vikt. Hauser, H. Gutt.

Originalni „Deering“-travkosilec
Trpežen! Lahkovečen! Najnižja rez!
za 1 ali 2 vprežni sili.

Deering-ov snopovezec!
Laure-jeve plastne grablje
obračevalec sena — grablje za seno
nepresežne, več kot 15% ceneje kakor
povsod drugje.

„Fairbanks-Morse“-motor
ljubljenec svojega posestnika, ker je
strokovno dokazano nedosežen v
konstrukciji, zmožnosti, trpežnosti,
preprostosti in ceni.

Ceniki zastoj in poštne prosto.
Zanesljivi zastopniki se iščejo.

Prevozen, neprevozen.

Vse kmetijske stroje in orodja domače mline itd.

za najnižje cene in najugodnejše plačilne pogoje.

Laure-jeva kolesa
s torpedovim prostotekačem že
za K 140—
dobavi

tovarna strojev IVAN LAURE
Celovec, Völkermarkterring št. 9 a
(zraven živinskega trga).

Največja zaloga strojev v alpskih deželah!
Poprave hitro in najceneje.

Podiranje lesa.

Za več let, približno

8000 kubičnih metrov na leto,
se išče zmožen drvarski mojster

s kavcijo s 40 do 50 delavci. — Oglasila sprejme gospod graščak **Martin Hoffmann, Tamsweg, Solnograško**, na katerega se je treba obrniti.

A. Thierry-jev balzam

Edino pristen z zeleno redovnico kot varstveno znamko.

Allein echter Balsam aus der Schutzengel-Apothekend. A. Thierry in Pregrada bei Balašah-Sauerbrunn.

Postavno zavarovano.
Vsaka ponaredba in razprodaja drugih balzamov z znamko, ki lahko moti, se bo kazenskosodnijskim potom zasledovala. — Nedosegljivo zdravilno sredstvo pri kašlju, zasliženju, hripavosti, olajša katarr, prsne in pljučne bolezni, posebno dobro sredstvo pri influenci, žledodnih boleznih, netečnosti, slabi prebavi, zapki, zgagi, žledodnem krču, napenjanju, koliki, proti zobobolu in ustnim boleznim, trganju v udih, opeklinam, prišču itd. 12/2 ali 6/1 ali 1 velika specialna steklenica K 5-60.

Lekarnarja A. Thierry-ja
edino pristno
centifolijsko mazilo

zanesljivo in sigurno učinkujoče proti vsem še tako starim ranam, tvorom, ranitvam, vnetjem, uljesom, črnu, prisadu, ozeblinam, kurjim očesom, žuljem itd.; odstrani vse tuje reči iz telesa in prihrani marsikatero bolesto operacijo. 2 lončka staneta K 3-60.

Razpošilja: **Lekarna »Pri angelu« Adolf THIERRY v Pregradi pri Rogatcu.**

Dobiva se skoro po vseh lekarnah. Na debelo v medicinaldrogerijah.

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem, postaja Straža-Toplice na dolnji železnici.

Toplice z indiferentnimi snovmi z 38° C, zdravljenje s pitjem in kopelmi. Posebno učinkujejo pri protinu in skrnini, ischias, nevralgiji, kožnih in ženskih boleznih. Veliki kopalni bazeni, ločene kopeli in močvirnate kopeli. Zložno urejene sobe za tuje, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Dobro pogozdena okolica. Dobra in poceni restavracija. — Sezona od 1. majnika do 1. oktobra. Prospekti in pojasnila brezplačno pri upravi kopalnišča.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Življenje svetnikov in svetnic božjih.

Spisala dr. J. Rogač in M. Torkar.

Dva dela, druga izdaja.

Cena: Mehko vez. K 8—, za družnike K 6—, po pošti franko K 1— več. — V dva dela trdo vez. z usnjatim hrbtom K 12—, za družnike K 8-80, po pošti franko K 1— več.

Solidno blago! -- Nizke cene!

Pozor! Pozor!

Vsakovrstne kose, in sicer: turške, bistriske, ciganske, tržiške in one z zmajem, najboljše srpe, lepo izdelana kosišča in steljne kose.

Patentirane kosirje na ključ!

Vsakovrstne čepune!

Bergamo-kamne (osle), najfinejše in vsakomur kot najboljše znane.

Potrebščine za stavbe: svež **Portland-cement**, traverze, štukaturo za strope in vse okovje.

To in vso drugo železnino kupite dobro in poceni pri tvrdki

Franc Sadnikar
irgovina z železnino v Celovcu
Burggasse št. 7 (poleg hotela Moser).

--- Za kakovost se jamči! ---

Večje posestvo se prodaja zaradi družinskih razmer.

Pismena oglasila sprejema **Mina Kulterer, Male Benetke, pošta Grabštanj pri Celovcu.**

Lažje je

hude bolezni se obvarovati kakor pa ozdraviti. Že pri lahkem kašlju rabite zdravniško priporočeno, prijetno okusno in naglo učinkujoče sredstvo, imenovano

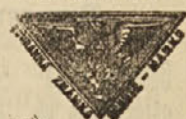
Thymomel Scillae.

Izvolite vprašati svojega zdravnika.

Steklenica K 2-20. Po pošti franco proti predplačilu K 2-90. Tri steklenice po pošti franco proti predplačilu K 7—. Deset steklenic po pošti franco proti predplačilu K 20—.

Izdelovatelj in glavna zaloga lekarna B. FRAGNER, c. kr. dvorni dobavitelj, PRAGA-III., ogel Nerudove ulice št. 203.

Pozor na ime izdelka, izdelovatelja in varstveno znamko!

Dobiva se v večini lekarn, v Celovcu »Pri angelu«, Pavel Hauser, Viktor Hauser, H. Gutt.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda.
Zaloga pri Jv. Perdanu v Ljubljani.

**MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!**

Te vžigalice
so v prid družbi sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani.

Zahtevajte in kupujte pri vseh trgovcih slovenske

Ciril in Metodove vžigalice

ki so priznane najboljše.

Glavna zaloga pri tvrcki Ivan Perdan v Ljubljani.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda.
Zaloga pri Jv. Perdanu v Ljubljani.

**MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!**

Te vžigalice
so v prid družbi sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani.

Volneno

blago za ženske in sukno za moške
obleke, zadnje mode, razpošilja naj-
ceneje Jugoslovanska razpošiljalna
R. Stermecki v Celju št. 302.
Vzorci na zahtevo: poštne prosto.

Glavna točka

za ohranitev zdravja je,

da se obrani prebava brezpogojno na višini
svoje naloge in se po moči podpira.

Preizkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli
skrbno pripravljeno, tek zbujujoče in prebavljane pospešuje
in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in od-
strani znane posledice nezmerne slabe diete, prehlajenja
in zopnega zaprtja, n. pr. gorečico, napenjanje, nezmerne
tvoritve kislin ter krče, je **dr. Rose balzam**
za želodec iz lekarn **B. Fragnerja v Pragi.**

SVARILO! Vsi deli embalaže
imajo postavno de-
ponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA: LEKARNA

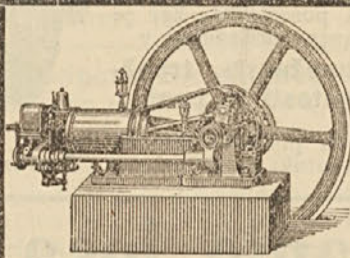
B. FRAGNER-ja, e. in kr. dvornega
dobavitelja,

„Pri črnem orlu“, PRAGA, Mala strana 203,
vogal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan.

Cela steklenica 2 K, pol steklenice 1 K. Proti naprej vpo-
siljati K 1-50 se pošlje mala steklenica, za K 2-80 velika
steklenica, za K 4-70 dve veliki steklenici, za K 8- štiri
velike steklenice, za K 22- 14 velikih steklenic poštne
prosto na vse postaje avstro-ogrske monarhije.

Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogrske, v Celovcu „Pri angelu“,
P. Hauser, V. Hauser, H. Guff.

Vsak strokovnjak
Vam pove, da so

orig. Otmar-motor
stabilen ali nepremaklj. in
poljedelski stroji
iz tovarne

C. Prosch, Celovec,

imejitelja brata inženirja Prosch, najboljši in
najzanesljivejši v obratu.

Zahtevajte specialne kataloge in obiske inženirja!

Pastirski list

**povodom eoharističnega shoda
na Dunaju**

prevzvišenega gospoda knezoškofa krškega
se dobi

v tiskarni Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Cena 10 vinarjev.

Posestvo

z novo hišo in obokanim novim hlevom,
pet minut od postaje Grabštajn in 14 minut
z vlakom od Celovca, v slovenskem kraju,
obsega okoli 20 oralov zemlje (ki obstoji iz
najboljših, tik železnice ležečih njiv, trav-
nikov in gozda), se takoj za **17.500 K** proda
z nasejanim žitom vred in tudi več zraven
spadajočih premičnin. Denarja je treba
samo okoli 10.000 kron, drugo more na po-
sestvu ostati. (Pripravno tudi za vpokojence.)
To posestvo je bilo sodnijsko cenjeno na
okoli 23.000 kron. — Vprašanja s priloženo
znamko sprejema posestnik **Anton Renko,**
trgovec v Celovcu.

Lovske puške

vseh sestav, prizna-
no delo prve vrste, z
najboljšim strelnim
učinkom, priporoča

Prva boravska
orožnotovar-
niška družba

družba z omej. zavezo
: v Borovljah
na Koroškem.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikouška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdejo lepe, snažne in pozimi
zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne
jedi, dobro pijačo poceni.

Veliko dvorišče za vozove in trije hlevi
za konje.

Za zabavo služi **kegljišče,** pozimi
zakurjeno.

Poleti sediš na **senčnatem vrtu.**

V tem hotelu najdeš vsak dan prijetno sloven-
sko družbo, posebno ob sredah zvečer.

Velike doorane za shode in veselice.

VINO istersko, dalmatin-
sko, goriško vino
(Teran, Opolo, Lisa, Vipavec).

Specialna vina, sladka, garantirano naravna:
REPOŠKO, - REPOŠKAT, - MUŠKAT.

Trgovina z vinom **Jos. KOFLER**
na veliko in na drobno
BELJAK, Perau-cesta št. 1. Telefon 123.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi v vsaki poljubni množini patentirani dvojno zarezani

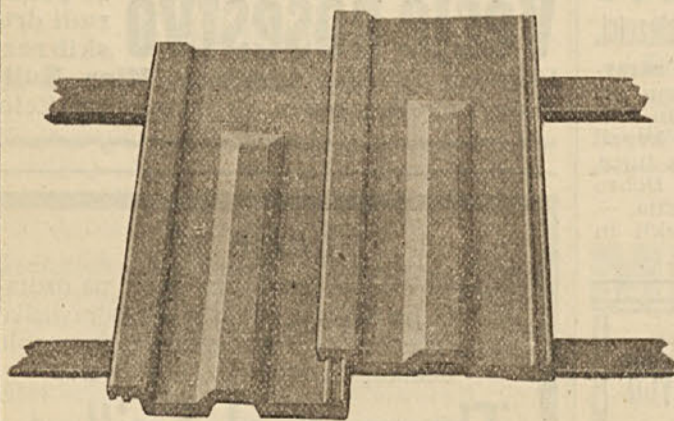
strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom »sistem Marzola«.

Brez odprtih navzgor! — Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

[Spretni zastopniki se iščejo.]

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 8.000.000.

Rezervni fond čez K 800.000.

Denarne vloge
obrestujemo po **4 1/2 0/0** od dne vloge
do dne vziđa.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in incasso menic Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spletju, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Turške srečke Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček
300.000 frankov. Na mesečno vplačev. po K 8- za
komad. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji
na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vpla-
čevanje po K 10- za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.